

UZASADNIENIE

Pozwem z 18 lipca 2013 r. przeciwko D. L. pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 7 495,49 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od 22 marca 2013 r. do dnia zapłaty tytułem naprawienia szkody w wyniku nierozliczenia się przez pozwanego z powierzonego mu mienia oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych (pozew – k. 3 i n.).

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, aczkolwiek nie zaprzeczył, że jest w posiadaniu przedmiotów, za które pozwany żąda odszkodowania (onp – k. 59-60).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany D. L. był pracownikiem powodowej spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością od 23 stycznia 2013 r. do 25 kwietnia 2013 r. na stanowisku koordynatora do spraw administracyjno-biurowych w biurze pomocniczym powoda w Belgii. Dla celów związanych z wykonywaniem umówionej pracy powódka powierzyła pozwanemu: samochód osobowy marki O. (...) z kompletem kluczyków i dokumentów, laptop H. proBook 4730s z wyposażeniem (bateria, myszka, torba), telefon komórkowy N. (...), 2 komplety kluczy do mieszkania, klucze do biura, karty (...), pieczętkę firmową. Pozwany faktycznie, po raz ostatni świadczył pracę na rzecz powodowej spółki w piątek 22 marca 2013 r., ponieważ wówczas po raz ostatni był w biurze pozwanego w Belgii, co pozwany wnioskował z rozkodowania w tym dniu alarmu oraz zaparkowania pod budynkiem biura pojazdu służbowego z którego korzystał pozwany. Dopiero w poniedziałek powód zorientował się, że pozwany najprawdopodobniej opuścił Belgię i nie stawiał się w pracy w sobotę 23 marca 2013 r. pomimo, że miał wówczas wydać z magazynu sprzęt pracownikom fizycznym powoda. Okazało się, że pozwany pozostawił samochód na parkingu przed budynkiem, w którym mieścił się apartament, z którego pozwany korzystał podczas pracy w Belgii. Okazało się następnie, że pozwany przebywa na zwolnieniu lekarskim. Jednak nie zostawił i nikomu nie przekazał powierzonego mu mienia w tym kluczy do samochodu służbowego, do apartamentu i biura, dokumentów pojazdu, kart paliwowych, komputera i telefonu. Powód poprzez swoich pracowników bezskutecznie próbował skontaktować się z pozwanym. Ostatecznie, w celu skorzystania z mienia, do którego dostęp uniemożliwił powodowi pozwany, powód podjął dostępne mu i konieczne w tej sytuacji działania. Samochód służbowy powierzony pozwanemu został przetransportowany na lawecie do warsztatu, gdzie wymieniono zamki, stacyjkę, kluczyki, przeprogramowano komputer, co stanowiło koszt w kwocie 700 Euro nadto konieczne było wystąpienie o wydanie wtórników dokumentów pojazdu. W związku z tymi problemami z powierzonego pozwanemu pojazdu służbowego powód nie mógł korzystać około 2-3 tygodnie. Natomiast dla pracownika, który został zatrudniony w miejsce powoda pozostały sprzęt został zakupiony. Z uwagi na okoliczność, że powodowa spółka ściśle współpracuje i jest powiązana gospodarczo i personalnie ze spółką (...) sp. z o.o. większość sprzętów i urządzeń, z których korzystają pracownicy powodowej spółki stanowi własność spółki (...). Tak też było w przypadku sprzętu i urządzeń powierzonych pozwanemu. Pierwotnie zatem to nie powód, lecz spółka (...) poniosła wyżej wymienione koszty wyrobienia wtórnika dowodu rejestracyjnego dla pojazdu, z którego korzystał pozwany, koszty związane z zabezpieczeniem tego pojazdu, przetransportowaniem do warsztatu, wymianą zamka centralnego, kluczy, koszty związane z wymianą zamków i dorobieniem nowych kluczy do budynku przy ul. (...) A., pieczętki firmowej, następnie obciążyła powodową spółkę, doliczając wartość utraconego sprzętu w postaci laptopa, torby na laptopa i myszki. Łącznie spółka (...) obciążyła powodową spółkę z tytułu wymienionych ruchomości na kwotę 7 001,63 zł. Wartość telefonu komórkowego marki N. (...) numer (...) powód oszacował na kwotę 316,95 zł (kopie protokołów – k. 28-35, kopia oświadczenia powoda i potwierdzenia odbioru korespondencji – k. 36-37, k. 40, kopia świadectwa pracy – k. 41, zeznania świadków: M. K. – k. 87 L. Ż. – k. 136-138, M. D. – k. 139-140, kopia faktury i rachunku, wystawionego przez (...) sp. z o.o. na podstawie umowy z powodową spółką z 31.08.2012 r. – k. 131, i k. 132, kopia umowy – k. 129-130, kopia listy obecności – k. 27). Pozwany potwierdził, że faktycznie nie oddał wymienionego w pozwie powierzonego mu sprzętu i dokumentów, i nadal je posiada. Jak tłumaczył, nie odesłał ruchomości powodowej spółce z obawy, że nie otrzyma potwierdzenia. Nie kwestionował wskazanej przez powodową spółkę wartości, jako kwoty odszkodowania, oświadczając, iż nie jest biegłym w tym zakresie i ciężko mu to określić (zeznania pozwanego – k. 166-168).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów oraz kopii dokumentów, których prawdziwości i zgodności z oryginałami nie kwestionowała żadna ze stron i Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do odmówienia im waloru wiarygodności, dlatego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia stanowią podstawę ustaleń faktycznych. Nadto Sąd oparł się na zeznaniach świadków M. K. (k. 87), L. Ż. (k. 136-138) i M. D. (k. 139-140), ponieważ są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają i pozostają w zgodzie z pozostałym, zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania pozwanego D. L., który potwierdził, że jest w posiadaniu ruchomości powodowej spółki i nie rozliczył się powierzonych mu przedmiotów (k. 166-168).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Odpowiedzialność odszkodowawczą pracownika względem pracodawcy regulują przepisy art. 114 – art. 122 k.p. Zgodnie z tymi normami pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej straty poniesionej przez pracodawcę i tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego wynika szkoda (art. 115 k.p.). Na pracodawcy spoczywa obowiązek wykazania okoliczności uzasadniających odpowiedzialność pracownika oraz wysokość powstałej szkody (art. 116 k.p.). Zgodnie z normą art. 119 k.p. odszkodowanie ustala się w wysokości wyrządzonej szkody, jednak nie może ono przewyższać kwoty trzymiesięcznego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi w dniu wyrządzenia szkody, z tym, że jeżeli pracownik umyślnie wyrządził szkodę, jest obowiązany do jej naprawienia w pełnej wysokości (art. 122 k.p.). Z działaniem umyślnym mamy do czynienia wówczas, gdy następstwa swego czynu pracownik obejmuje zamiarem bezpośrednim to jest swoim działaniem chce wyrządzić szkodę, ale również ewentualnym, gdy wprawdzie nie ma wprost takiego zamiaru, lecz przewidując następstwa w postaci szkody, godzi się na to. Mając na uwadze, że w przedmiotowej sprawie chodzi o mienie powierzone pracownikowi z obowiązkiem zwrotu, znajdują także zastosowanie przepisy art. 124 § 1 pkt 2 k.p., który stanowi, że pracownik, któremu powierzono z obowiązkiem zwrotu albo do wyliczenia się narzędzia i instrumenty lub podobne przedmioty, a także środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, odpowiada w pełnej wysokości za szkodę powstałą w tym mieniu oraz art. 127 k.p. odsyłający do stosowania przepisów wcześniejszego rozdziału Kodeksu pracy art. 117, 121, 1211 i 122. W okolicznościach sprawy pozwany wyrządził szkodę powodowej spółce z zamiarem ewentualnym, ponieważ zatrzymując powierzone mu przedmioty z motywów, które nie usprawiedliwiają jego działania i nie wydając tych ruchomości na wezwanie powoda powinien był przewidzieć, że wyrządzi szkodę powodowi.

Mając na uwadze okoliczność, że pozwany nie wypowiedział się co do twierdzeń powoda o faktach, Sąd biorąc pod uwagę wyniki całej rozprawy uznał te fakty za przyznane (art. 230 k.p.c.). W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie pracodawca wykazał podstawy odpowiedzialności pozwanego pracownika i okoliczności faktyczne nie były kwestionowane przez pozwanego, który potwierdził fakt powierzenia mu wymienionych w pozwie ruchomości oraz uchylenie się od obowiązku ich zwrotu. Przedstawiona przez pozwanego argumentacja przeciwko zwróceniu powierzonego mienia nie zasługuje na uwzględnienie i, jak wskazano, nie usprawiedliwia działania pozwanego, które niewątpliwie wyrządziło powodowej spółce szkodę. Kwotę 7 001,63 zł uzasadnia fakt, że firma (...) obciążyła powodową spółkę za wyrobienie wtórnika dowodu rejestracyjnego dla pojazdu, z którego korzystał pozwany, za zabezpieczenie tego pojazdu, przetransportowanie do warsztatu, wymianę zamka centralnego, kluczy, wartość wymiany zamków i dorobienia nowych kluczy do budynku przy ul. (...) A., pieczętki firmowej oraz sprzęt w postaci laptopa, torby na laptopa i myszki. Obciążenie to nie obejmuje wymienionego w pozwie telefonu komórkowego N. (...) numer (...). Mając na uwadze, że złożona do akt sprawy kopia faktury za 2 telefony marki N. (...) 05 wraz z tłumaczeniem przysięgłym (k. 120 i k. 121) dotyczy telefonów o innym, niż wymieniony w pozwie oraz oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę (kopia – k. 36) numerze (...), Sąd przyjął wartość szkody w postaci utraty tego urządzenia w wartości wskazanej w pozwie i zasądził od pozwanego na rzecz powoda łącznie kwotę 7 318,58 zł (7 001,63 zł + 316,95 zł), oddalając roszczenie w pozostałym zakresie (pkt I. i pkt II. Wyroku).

Na podstawie art. 108 k.p.c. w związku z art. 98 k.p.c., mając na uwadze, że powód jedynie w nieznacznej części przegrał sprawę, Sąd obciążył pozwanego w całości poniesionymi przez powoda kosztami procesu, na które składa

się opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 375 zł oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika procesowego, ustanowionego w osobie adwokata. Wynagrodzenie pełnomocnika ustalono na podstawie § 6 pkt 4 w związku z § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jt. Dz. U. r. 2013, poz. 461).